

A l'anterior número de Perxada i en aquest mateix espai, prevèiem un any decisiu. Un any de canvis i transformacions a tots els nivells. Ho esperàvem i desitjàvem. Malgrat tot, ho esperem i desitgem.

Avui tenim motius per sentir-nos eufòrics i optimistes. Ens agradaria llançar les campanes al vol. Però, actituds absurdes intenten destruir-nos.

Mai com ara no hem estat tan convençuts que el sord més crònic és aquell qui no vol escoltar. De la mateixa manera, la persona més ruca és la que no vol entendre. És evident que hi ha qui no pot. Quan una persona confon la gimnàstica amb la magnèsia, o no hi arriba o ens acollona. També seria atribuïble a una mala informació. Però, no és aquest el cas. Des del primer dia fins avui, no ens hem cansat de repetir públicament que Perxada ha estat, és i serà, una revista independent. En tots els ordres. El nostre pensament com a grup és difícilment catalogable per la diversitat dels seus membres. Però, en comú tenim l'interès en servir al poble. Volem fer de la convivència diària un motiu d'orgull per a tots. Volem una convivència que mereixi aquest nom, dins la llibertat i el respecte que tothom mereix; i això només és possible amb una informació completa i verídica del que passa a casa nostra.

En l'ordre econòmic, i gràcies a la col.laboració de molta gent, col.laboració que mai no hem agraït prou, ens autofinanciem. Amb dificultats, però tirem andavant.

Ens agrada jugar amb les cartes damunt la taula. Donant la cara. Perquè, malgrat tot, estem convençuts que els fantasmes han mort. Si la gent que no pensa així, que no vol entendre ni tan sols escoltar el que diem, i que és partidària del "pica primer i després pregunta", no es decideix a jugar net, a donar la cara, que quedi tranquil·la. Si ataca per defensar-se, que no ho faci. No en té cap necessitat. Almenys de nosaltres.

Malgrat aquest canvi d'actitud que no acaba d'arribar, som optimistes i mantenim intacta la nostra esperança en el futur. Davant d'aquesta muntanya d'egoisme i falsedat, volem remarcar l'actitud positiva del nostre Ajuntament -de tots els regidors- en tirar endavant projectes tan vitals pel poble com poden ser la depuradora i la zona esportiva. Sembla també que comença a donar fruit la perseverança per aconseguir el desviament de la carretera i el segon canal de TVE. Són moltes coses de cop. Potser la realitat ens demostrarà amb cruïssa que tant no és possible aquí i ara.

De totes maneres, fe no ens manca.

Les obres d'infraestructura ja han començat. És el somni més urgent i ha d'ésser el primer fruit d'una ambició. D'una ambició de servir al poble obertament i amb eficiència. Que forces externes i superiors puguin frenar o retardar aquests projectes, és normal en aquest país. Sabrem tenir confiança.

Hem de procurar però, que la porqueria que volem erradicar de la nostra riera, no s'escampi pel poble. És un deure de tots.

CONSELL DE REDACCIÓ:

Martí Auledas, Carme Domingo, Xavier Güell, Jaume Sureda i Núria Tort.

EDITA: Conselleria de Cultura de l'Ajuntament d'Arbúcies.

IMPRESSIÓ: Impremta TREMA.

NOTA IMPORTANT:

-Per qualsevol consulta relacionada amb el contingut de la revista, us heu d'adreçar, necessàriament, a algun membre de l'Equip de Redacció.

PERXADA, no es fa responsable ni sotascriu cap dels articles o treballs que s'hi publiquen, tret de l'OPINIÓ PERXADA, i ofereix les seves planes a totes les crítiques i comentaris que es facin sobre el seu contingut.

-Tothom qui vulgui enquadrar els 12 primers exemplars de Perxada, es pot dirigir a IMPREM TA TREMA.